

NIEDOJADKI (1) *sb pl t*

e jasne, a pochylone.

[*N niedojądki.*] ◊ *A niedojądki.*

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

Niedojedzone resztki, pozostałości; reliquiae coenae a. ciborum Cn: [Niedoiadki/ Analecta, ciborum reliquiae. Volck Mmm4.]

Przen: Resztki dóbr doczesnych [czyje]: Których [ludzi dbających o dobra doczesne] ty chćiwé bezdenné brzuchá Z wielkiégo karmiřz źiemřkiégo ruchá: Dáiac im lkárby/ dáiac im dźiatki/ Którym zořtáwią řwé niedoiatki. KochPs 22.

AŻ